

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 91.731 van 20 december 2000  
in de zaak A. 94.064/IX-2471.**

In zake :XXXX,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXXX op 28 juli  
2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de  
tenuitvoerlegging van :

"het reglement over de bevordering tot de graad van  
onderluchthavenmeester eerste klasse, vervat in de  
dienstnota's VDNL/DPL/882 van 30 mei 2000, VDNL/DPL/528  
van 29 maart 2000, DGP/DPOO/711 van 15 mei 2000,  
goedgekeurd door de Minister van Binnenlandse Zaken op  
26 april 2000 (...) en voor zover als nodig de beslissing  
vervat in nota nr. DPSC-1416/A-2000 dd. 3 juli 2000  
gevoegd aan model b VDNL/DPL/954 (...)"

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-  
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietig-  
ging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste  
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van adjunct-adviseur juriste [EVR], die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker XXXX is bij besluit van 17 december 1997 van de minister van Vervoer per 16 oktober 1997 toegelaten tot de stage in de hoedanigheid van onderluchthavenmeester bij de Regie der Luchtwegen (luchthavenpolitie). Er wordt hem bij zijn aanwerving medegedeeld dat hij een geneeskundig onderzoek bij de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) moet ondergaan.

Uit het administratief dossier van de zaak blijkt dat verzoeker op 7 december 1998 op verzoek van de Regie der Luchtwegen onderzocht is door een geneesheer van de AGD en dat hij op 9 december 1998 door de inspecteur-geneesheer van die dienst zonder voorbehoud toelaatbaar bevonden is. Aan die beslissing blijkt evenwel geen enkel gevolg gegeven te zijn. Zij is ten overstaan van verzoeker bevestigd op 31 maart 2000 en bij de rijkswacht bekend geraakt in mei 2000.

1.2. Op 1 oktober 1998 wordt de luchthavenpolitie afgesplitst van de Regie der Luchtwegen en ondergebracht in de Brussels International Airport Company (BIAC), een NV van publiekrecht. Blijkens een attest van 10 maart 2000 van BIAC blijkt verzoeker daar "om medische redenen" niet benoemd te zijn als onderluchthavenmeester.

Op 1 maart 1999 gaat verzoeker, als gevolg van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchthavenpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht, in zijn hoedanigheid van onderofficier van de luchtvaartpolitie, over naar de categorie "bijzonder politiepersoneel" van de rijkswacht. Hij wordt ingedeeld bij de afdeling "politiezorg" van het Veiligheidsdetachement Nationale Luchthaven (hierna : VDNL).

1.3. Op 2 april 1999 deelt de directeur-generaal van het personeel van de rijkswacht aan zijn overste mede dat verzoeker nog altijd stagiair is en dat hij nog een medisch geschiktheidsonderzoek moet ondergaan.

Op 4 februari 2000 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hij, aangezien hij op 1 maart 1999, als stagiair bij de luchthavenpolitie bij de rijkswacht is geïntegreerd, geen officier van gerechtelijke politie kan zijn en dat hij de desbetreffende dienstkaart moet laten vervangen door een dienstkaart van agent van gerechtelijke politie.

1.4. Op 22 december 1999 krijgt de rijkswacht kennis van bepaalde feiten uit juli 1999 waarbij verzoeker zou betrokken zijn. Een informatief onderzoek wordt uitgevoerd. Dat onderzoek loopt uit op een nota van 21 februari 2000 waarin misdragingen van verzoeker worden vastgesteld met het besluit dat verzoeker tuchtrechtelijk vervolgbare feiten gepleegd heeft en dat hij niet de nodige morele kwaliteiten bezit om het ambt van rijkswachter uit te oefenen.

Op 3 maart 2000 zendt de commandant van de afdeling politiezorg van het Veiligheidsdetachement Nationale Luchthaven aan de Algemene Directie van het Personeelsbeheer een nota met betrekking tot de administratieve toestand van verzoeker, zijn medische antecedenten en zijn gedrag. In de nota wordt, onder meer, gesteld dat verzoeker op het ogenblik van zijn integratie in het VDNL de hoedanigheid van stagiair-onderluchthavenmeester bezat, dat hij niet was benoemd, noch door de Koning (als ambtenaar bij de Regie der Luchtwegen), noch door BIAC, dat verzoeker niet werd benoemd omdat hij niet aan de vereiste medische criteria voldoet, dat hij gedurende een periode van maximum vijf jaar in dienst kan blijven in de hoedanigheid van stagiair, dat bij het arbeidsgeneeskundig onderzoek dat verzoeker op 5 mei 1999 onderging geen elementen zijn opgedoken die twijfels doen rijzen over zijn medische geschiktheid, dat BIAC verzoeker niet heeft benoemd om medische redenen en dat BIAC ook niet van zins is dit te doen met terugwerkende kracht, dat indien verzoeker niet geschikt is om de dienst bij BIAC uit te voeren hij dan ook niet geschikt is om dezelfde dienst bij de rijkswacht uit te voeren, dat er concrete elementen zijn om aan te nemen dat verzoeker niet over het vereiste psychologische profiel beschikt om politieopdrachten uit te voeren en dat verzoeker een risico vormt binnen de afdeling politiezorg van het VDNL. Hij vraagt de lichamelijke en psychische toestand van verzoeker aan een diepgaander onderzoek te onderwerpen ten einde uitsluitel te hebben over de geschiktheid van verzoeker om opdrachten binnen de afdeling politiezorg uit te voeren.

1.5. Op 29 maart 2000 richt het commando van het VDNL een dienstnota VDNL/DPL/528 aan de directeur-generaal van het personeel van de rijkswacht waarin hij uiteenzet dat er, ten behoeve van de personeelsleden die van de Regie der Luchtwegen zijn overgekomen, een bevorderingsexamen zal worden ingericht voor twee vacante plaatsen van onder-

luchthavenmeester eerste klasse en dat, bij de vaststelling van het betreffende examenreglement, "naar analogie" gebruik wordt gemaakt van de statutaire bepalingen van het personeel van de Regie der Luchtwegen.

Het betreffende reglement "over de bevordering tot de graad van OLHM 1<sup>o</sup> klasse", dat bij de nota is gevoegd, bepaalt met betrekking tot de kandidaatstelling (punt 5) dat de personeelsleden in actieve dienst met de graad van onderluchthavenmeester en drie jaar dienstanciënniteit in die graad, zich kandidaat kunnen stellen. Die voorwaarden "moeten vervuld zijn op de datum dat de inschrijvingen worden afgesloten". Dat reglement maakt het voorwerp uit van de onderhavige vordering.

Bij de nota is een lijst gevoegd van 25 personen die volgens het bestuur in de voorwaarden verkeren om aan het examen deel te nemen. Verzoeker komt niet op de lijst voor.

1.6. Op 4 april 2000 wordt het sub 1.5. vermelde reglement, overeenkomstig het bepaalde in de wet van 17 november 1998, aan de minister van Binnenlandse Zaken voorgelegd ter goedkeuring. De minister verleent op 26 april 2000 zijn goedkeuring, die op 15 mei 2000 met nota DGP/DPOO/711 aan de VDNL ter kennis gebracht wordt, tezamen met de lijst van 25 personen die in aanmerking komen voor de bevordering en met de mededeling dat de kandidaturen moeten ingediend worden tegen uiterlijk 12 juni 2000. Verzoeker komt niet op de lijst voor. De nota is ook betrokken in het voorwerp van de onderhavige vordering.

Met een dienstnota VDNL/DPL/882 van 30 mei 2000 zendt de commandant van VDNL het sub 1.5. vermelde reglement en de mededeling over de termijn van kandidaatstelling aan de personen die hem als mogelijke kandidaat voor deelneming aan het examen zijn aangewezen. Verzoeker betoogt dat hij op 5 juni 2000 van die gegevens kennis heeft gekregen. Ook van die nota wordt de schorsing gevorderd.

1.7. Verzoeker stelt zich op 9 juni 2000 kandidaat voor een bevordering in de graad van onderluchthavenmeester eerste klasse.

Verzoeker protesteert, ook op 13 juni 2000, met een "model B" tegen zijn niet opneming op de lijst van kandidaten voor de bevordering. Volgens hem maakt het examenreglement een verkeerde toepassing van het ministerieel besluit van 18 mei 1998 naar luid waarvan de ancienniteitsvoorwaarde vervuld moet zijn op het ogenblik van de benoeming (en dus niet op het ogenblik van de kandidaatstelling) en kan zijn kandidaatstelling aanvaard worden aangezien BIAC een fout heeft begaan en onwettig heeft gehandeld door hem niet vast te benoemen en aangezien hij alle medische onderzoeken heeft ondergaan zonder ooit van enig probleem verwittigd te zijn.

Op 13 juni 2000 antwoordt de commandant van VDNL op verzoekers kritiek. Volgens hem moet de ancienniteit verkregen zijn op het ogenblik dat de betrokkene aan de examens deelneemt (art. 5, § 1, M.B. 18 mei 1998) en heeft verzoeker geen ancienniteit omdat hij door zijn vorige werkgever BIAC niet vast benoemd is -een feit waarvoor de rijkswacht niet moet instaan.

Op 3 juli 2000 beslist de directeur-generaal van het personeel van de rijkswacht dat de kandidatuur van verzoeker niet in aanmerking kan genomen worden. Hij citeert in de motivering van zijn besluit artikel 88 van het koninklijk besluit van 29 november 1991 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van de Regie der Luchtwezen en artikel 5, § 1, van het MB van 18 mei 1998 tot vaststelling van sommige bijzondere bepalingen die bij de Regie der Luchtwezen, in uitvoering van haar ambtenarenstatuut, de toegang tot sommige betrekkingen regelen en concludeert dat om aan de examens, de bijzondere proeven en de onderzoeken te mogen deelnemen, de onderluchthavenmeester op het ogenblik van zijn kandidaatstelling een rangancienniteit van drie jaar moet hebben terwijl

verzoeker niet in dat geval verkeert. Ook deze beslissing bestrijdt verzoeker. Hij kreeg er naar eigen zeggen op 16 juli 2000 kennis van.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecordineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker uiteenzet wat volgt : (1) het niet kunnen deelnemen aan het bevorderingsexamen is voor hem "een zware morele opdoffer" die zich voegt bij de beperkingen die hij reeds ondervindt als gevolg van de integratie van de luchtvaartpolitie in de rijkswacht, aangezien hij moet vaststellen dat een aantal collega's die niet in het bezit zijn van een brevet van kandidaat-politie-commissaris wel kunnen deelnemen aan het examen en aangezien de weigering om hem aan het examen te laten deelnemen onwettig is (verkeerde interpretatie door de verwerende partij van de statutaire bepalingen die bij de Regie der Luchtwegen golden) terwijl een schorsing de verwerende partij tot zorgvuldig handelen zal aansporen; (2) een later komende vernietiging van de bestreden beslissingen betekent dat het examen, dat in oktober 2000 moet doorgaan, nietig is en dus zal hij, bij het daarop volgende examen, geconfronteerd worden met een aantal kandidaten die, door een eerdere deelname, reeds ervaring hebben opgedaan; (3) hij kan geen ervaring opdoen in de functie van onderluchthavenmeester eerste klasse, die een leidinggevende functie is; (4) hij verliest zijn kansen op bevordering want bij de integratie van de politiediensten verdwijnt de graad van onderluchthavenmeester en het is helemaal niet zeker

dat hij in die geïntegreerde politiedienst onder dezelfde voorwaarden nog bevorderd zal kunnen worden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen op de verschillende argumenten van verzoeker het volgende antwoord geeft : (1) verzoeker zet niet uiteen op welke wijze de inlijving van de luchtvaart-politie bij de rijkswacht zijn bevorderingsmogelijkheden zou hebben beknot; de verwijzing naar het bezit van een brevet van kandidaat politiecommissaris kan geen bron van nadeel zijn, want het bezit van dat brevet is geen voorwaarde om tot onderluchthavenmeester eerste klasse benoemd te worden; het bestreden reglement is niet onwettig en het eruit volgend moreel nadeel zal voldoende hersteld worden door de vernietiging; (2) als er na een vernietiging nieuwe proeven moeten worden ingericht, dan zal erover gewaakt moeten worden dat kandidaten die reeds eerder aan het examen deelnamen niet bevoordeligd zijn; (3) met werkervaring opgedaan in de uitoefening van de betrekking waarin een onregelmatige benoeming gebeurd is mag geen rekening gehouden worden en verzoeker bewijst niet dat er bijzondere omstandigheden voorhanden zijn die toelaten die ervaring in zijn geval wel in de beoordeling te betrekken; (4) er bestaan nog geen definitieve teksten over de structuur van de nieuwe politiediensten maar, omdat er in ieder geval nood zal blijven bestaan aan ambtenaren die van het basiskader naar het middenkader doorstromen, kan er niet gesproken worden van een nadeel op statutair vlak; trouwens, een schorsing van de bestreden beslissingen biedt verzoeker ook geen zekerheid over zijn toekomstige bevorderingsmogelijkheden;

3.3. Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting benadrukt dat hij zich in hoofddorde verzet tegen het door de verwerende partij opgestelde reglement waarbij de bevorderingsvoorwaarden tot de graad van onderluchthavenmeester eerste klasse worden vastgesteld en dat het weigeringsbe-

sluit om hem aan het examen te laten deelnemen slechts bijkomend in de vordering betrokken is; dat het nadeel dan ook in dat perspectief moet bekeken worden;

3.3.1. Overwegende dat de uiteenzetting van de verwerende partij ten aanzien van het nadeel berokkend door de integratie van de luchtvaartpolitie in de rijkswacht en het nadeel doordat personeelsleden met minder deugdelijke brevetten wel aan het examen mogen deelnemen volledig wordt bijgevallen; dat de verwijzing naar het nadeel voortspruitend uit de ernst van de begane onwettigheid -met name de beweerdde verkeerde omzetting van de regeling die bij de Regie der Luchtweegen van toepassing was- niet wordt bijgevallen omdat, zoals ook reeds de auditeur-verslaggever heeft vastgesteld, die beweerdde onwettigheid niet zo duidelijk naar voren springt als verzoeker beweert en omdat zij ook geen betrekking heeft op een negatieve beoordeling van de persoon van verzoeker;

3.3.2. Overwegende dat, wanneer de verwerende partij na de eventuele vernietiging van het bestreden reglement met het oog op rechtsherstel zal besluiten een nieuw examen in te richten, zij inderdaad de deelnemers aan het nu ingericht examen niet zal mogen bevoordelen; dat verzoeker daarin dan ook geen nadeel kan zien; dat ook niet wordt ingezien op welke wijze een tweede deelname aan een examen op zich een tastbaar voordeel oplevert ten overstaan van kandidaten die nog niet eerder hebben deelgenomen; dat verzoekers uiteenzetting op dat stuk faalt;

3.3.3. Overwegende dat verzoeker geen uiteenzetting geeft van de specifieke leidinggevende werkervaring die een concurrent kan opdoen wanneer die, ter uitvoering van het bestreden reglement, tot onderluchthavenmeester eerste klasse wordt bevorderd; dat aldus in ieder geval niet aangetoond is dat, indien verzoeker zelf na een eventuele vernietiging tot die graad zou bevorderd worden, hij in de

onmogelijkheid zal zijn om ook die specifieke ervaring op te doen;

3.3.4. Overwegende dat de verwijzing naar het teloor-  
gaan van kansen, wegens de op til zijnde politiehervorming,  
een zuiver hypothetisch nadeel betreft, waarop trouwens de  
verwerende partij valabel antwoordt dat er ook in de nieuwe  
structuur nood zal zijn aan politiemensen die vanuit het  
basiskader het middenkader bevolken; dat overigens, indien  
verzoeker enigszins gevolgd kan worden waar hij de komende  
politiehervorming als een onbekend gegeven voor zich ziet  
opdoemen en er bevreesd voor is dat hij, in geval van opname  
in die nieuwe structuur op basis van zijn actuele situatie,  
in een minder gunstige positie zal terechtkomen of dat hij  
de voordelen zal moeten derven die de te benoemen  
onderluchthavenmeester eerste klasse voor zich zal kunnen  
bewerkstelligen, hem tegengeworpen moet worden dat de vrees  
om in een toekomstige regeling een nadeel te lijden een  
nadeel is dat niet rechtstreeks volgt uit de tenuit-  
voerlegging van de hier bestreden besluiten en dat  
dergelijk nadeel zelfs onzeker is in de mate dat verzoeker  
geen concreet zicht heeft op de nieuwe politiestructuur;  
dat de Raad van State de controle van één van de  
grondvoorwaarden in schorsingszaken zou terzijde schuiven  
indien hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou  
onderkennen bij een verzoekende partij die voor zichzelf  
nog niet kan uitmaken of zij al dan niet in een nadelige  
situatie zal terechtkomen, ook wanneer die situatie volgt  
uit het uitblijven van de uitvoering van de nieuwe regeling;

3.4. Overwegende dat verzoeker het bestaan van een  
moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoonde; dat  
de vordering om die reden verworpen wordt,

#### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzitting, op twintig december 2000, door :

|       |                       |             |
|-------|-----------------------|-------------|
| de H. | A. VANDENDRIESSCHE,   | staatsraad, |
|       | wnd. kamervoorzitter, |             |
| Mevr. | V. WAUTERS,           | griffier.   |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**